28/05/2022

Μνημόσυνο για τα θύματα της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού στη Νάουσα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το Σάββατο το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Ναούσης.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας τέλεσε μνημόσυνο για τα θύματα της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού, το οποίο διοργάνωσε η Εύξεινος Λέσχη Ποντίων Ναούσης με την παρουσία των τοπικών πολιτικών και στρατιωτικών αρχών, εκπροσώπων Πολιτιστικών Συλλόγων και ευσεβών Ναουσαίων.

Με την ευκαιρία της 103ης επετείου της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων προσέφερε εκ μέρους του Ιερού Ναού στην Εύξεινο Λέσχη Ποντίων Ναούσης ένα Ευαγγέλιο το οποίο είχε δωρίσει στον Ναό το 1962 μία οικογένεια, για να ενταχθεί στη συλλογή της Εθνικής Βιβλιοθήκης

Αργυρουπόλεως και να θυμίζει τον πολιτισμό των πατέρων μας.

Εν συνεχεία χαιρετισμό απηύθυνε ο Δήμαρχος της Ηρωικής πόλεως Ναούσης κ. Νικόλαος Καρανικόλας, ενώ ο πρόεδρος της Ευξείνου Λέσχης Ποντίων Ναούσης κ. Φώτης Φανιάδης επέδωσε στον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ. Παντελεήμονα το αργυρό μετάλλιο της Εθνικής Βιβλιοθήκης Αργυρουπόλεως για την προσφορά του στο επιτελούμενο έργο της Ευξείνου Λέσχης, ανακηρύσσοντάς τον πολιτιστικό πρεσβευτή της Εθνικής Βιβλιοθήκης Αργυρουπόλεως στην Ελλάδα και τον κόσμο.

Στον αύλειο χώρο του Ιερού Ναού ακολούθησε ο Ποντιακός χορός «Σέρρα».

Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος τέλεσε τρισάγιο στον Χώρο Μαρτυρίου Κιόσκι και προ του μνημείου των θυμάτων της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού. Τον πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε ο κ. Στέφανος Τανιμανίδης, συγγραφέας και επίτιμος πρόεδρος της ΠΟΠΣ, ενώ οι εκδηλώσεις ολοκληρώθηκαν με την κατάθεση στεφάνων και την ανάκρουση του Εθνικού Ύμνου.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Τά πρόβατα τά ἐμά τῆς φωνῆς μου ἀκούει ... κἀγὼ δίδωμι αὐτοῖς ζωήν αἰώνιον».

Ἐπανειλημμένα ὁ Χριστός ἀνα-φέρεται στόν ἑαυτό του ὡς καλό ποιμένα καί παρομοιάζει τούς μαθη-τές του καί ἐκείνους πού τόν ἀκολουθοῦν μέ πρόβατα τά ὁποῖα ἀκούουν τή φωνή του.

Ἡ παρομοίωση εἶναι οἰκεία στούς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς του ἀλλά καί σέ μᾶς, καθώς ὅλοι γνωρίζουμε τή σχέση πού ἀναπτύσσεται μεταξύ τοῦ βοσκοῦ καί τῶν προβάτων, ἀφενός, γιατί ὁ βοσκός γνωρίζει ὅλα τά πρόβατά του καί εἶναι σέ θέση νά διακρίνει τό ἕνα ἀπό τό ἄλλο καί νά φροντίζει τό καθένα ξεχωριστά, ἀνάλογα μέ τίς ἀνά-γκες του, καί ἀφετέρου γιατί καί τά πρόβατα ἀναγνωρίζουν τή φωνή του καί τόν ἀκολουθοῦν.

Αὐτήν τήν παρομοίωση ἀκούσαμε νά ἐπαναλαμβάνει ὁ Χριστός καί στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνω-σμα, ὑπενθυμίζοντάς μας παράλ-λη-λα ὅτι ἡ φροντίδα καί ἡ

μέριμνά του ὡς καλοῦ ποιμένος γιά τά πρό-βατά του δέν περιορίζεται στήν ὑλι--κή τους ὑπόσταση, ἀλλά ἐπε-κτεί-νεται καί στήν πνευματική.

Ὁ Χριστός ὅμως μᾶς διδάσκει καί κάτι ἀκόμη πιό σημαντικό. Μᾶς διδάσκει τή σημασία τῆς σχέσεως τῆς ὑπακοῆς τῶν προβάτων στόν ποιμένα μέ τήν προσφορά τοῦ ποι-μένος πρός τά πρόβατα.

«Τά πρόβατα τά ἐμά τῆς φωνῆς μου ἀκούει ... κἀγώ δίδωμι αὐτοῖς ζωήν αἰώνιον». Τά πρόβατά μου, λέγει ὁ Χριστός ἀκοῦν τή φωνή μου καί ἐγώ τούς δίδω ζωήν αἰώ-νιον.

Ὁ Χριστός εἶναι ὁ μόνος πού μπο-ρεῖ νά προσφέρει στόν ἄνθρωπο τήν αἰώνιο ζωή, τήν ὁποία στερή-θηκε μέ τήν παρακοή του καί τήν ἀπομάκρυνσή του ἀπό τόν Θεό. Καί ἐάν ἡ ἀδιαφορία τοῦ ἀνθρώπου γιά τήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ ἦταν ἡ αἰτία νά πεθάνει, ἡ ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἡ ὑπακοή στή φωνή τοῦ Χριστοῦ, γίνεται ἀφορμή γιά νά τήν κερδίσει.

Δέν ὑπάρχει ἄλλη προϋπόθεση, δέν ὑπάρχει ἄλλο προαπαιτούμενο γιά νά κερδίσει ὁ ἄνθρωπος τήν αἰώνιο ζωή πού ἐπιθυμεῖ, παρά τό νά ἀκούει τή φωνή τοῦ Χριστοῦ, νά τόν ἀκολουθεῖ καί νά κάνει ὅ,τι Ἐκεῖνος τοῦ ζητᾶ. Ἀλλά καί δέν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος γιά νά ἀπο-λαύ-σει ὁ ἄνθρωπος τήν αἰώνιο ζωή, παρά μόνο αὐτός πού τοῦ ὑποδεικνύει ὁ Χριστός.

Αὐτό ἔκαναν οἱ πατέρες καί οἱ πρό-γονοί μας στόν Πόντο, τούς ὁποίους

μνημονεύουμε σήμερα. Ἔζησαν μέσα στή σκλαβιά καί ἀγωνίσθηκαν κάτω ἀπό δύσκολες συνθῆκες νά μείνουν πιστοί στή φωνή τοῦ καλοῦ ποιμένος, τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί τῆς συνειδή-σεώς τους, ἔστω καί ἄν συχνά ἡ πίστη τους αὐτή τούς ἔκανε νά βαδίζουν ἐν μέσῳ λύκων ἀγρίων, ὅπως ἦταν οἱ κατακτητές, πού ἤθελαν νά τούς ἀναγκάσουν νά ἀρ-νηθοῦν τήν πίστη τους, νά ἀρνη-θοῦν τήν ἐθνική τους ταυτότητα καί νά ἀφομοιωθοῦν μέ αὐτούς. Καί ἐπειδή οἱ πατέρες μας ἐπί αἰῶνες δέν ὑπέκυπταν, ἀλλά παρέ-μεναν σταθεροί στήν ἀγάπη τους στόν Χριστό καί τίς παραδόσεις τοῦ Γένους, οἱ Τοῦρκοι δέν δίστασαν νά χρησιμοποιήσουν κάθε μέσο γιά νά πραγματοποιήσουν τόν σκοπό τους.

Τούς ἐδίωξαν, τούς ἐκτόπισαν, τούς ἐξόντωσαν καί στό τέλος τούς ξερίζωσαν ἀπό τίς πατρογονικές τους ἑστίες, ἀπό τά χωριά καί τίς πόλεις τους, ἀπό τά σπίτια τους καί τίς περιουσίες τους, καί τούς κατα-δίωξαν ἀκόμη καί ὅταν οἱ πρό-γονοί μας ἀναγκάσθηκαν νά πά-ρουν τόν δρόμο τῆς προσφυγιᾶς, ἐγκαταλείποντας τή γενέθλια γῆ τους, τόν Πόντο, ἐκεῖ ὅπου γιά αἰῶνες μεγαλούργησε ὁ Ἑλληνι-σμός.

Ἔτσι δυστυχῶς πολλοί ἦταν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐξαιτίας τῶν ταλαιπωριῶν, τῶν διωγμῶν, τῶν σφαγῶν ἀλλά καί ὅσων δυσχε-ρειῶν συνάντη-σαν στόν δρόμο, δέν κατόρθωσαν νά φθάσουν στήν Ἑλ-λάδα, καί ἄφησαν τήν τελευταία τους πνοή, πρίν νά ὁλοκληρώσουν τό θλιβερό ταξίδι τῆς προσφυγιᾶς.

Ὅλους αὐτούς, τίς 353.000 θύματα τῆς Γενοκτονίας τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ, μνη-μο-νεύουμε σήμερα, τελώντας μέ πρωτοβουλία τῆς Εὐξείνου Λέσχης Ποντίων

Ναούσης μνημόσυνο γιά τήν ἀνάπαυση τῶν ψυχῶν τους, τῶν ψυχῶν ὅλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔχασαν τή ζωή τους ἄδικα καί μέ ἀπάνθρωπο τρόπο, ὅλων τῶν μαρτυρικῶς τελειωθέντων, πού παρέμειναν πιστοί στή φωνή τοῦ Χριστοῦ, ὅπως ἀκούσαμε στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα, ἀλλά καί τῆς ἐθνικῆς τους συνειδήσεως. Καί γι᾽ αὐτό πιστεύουμε καί ἐλ-πί-ζουμε ὅτι ὁ Χριστός, κατά τήν ὑπό-σχεσή του, θά τούς χαρίσει ὄντως τήν αἰώνιο ζωή.

Μέ τήν εὐκαιρία τῆς σημερινῆς ἡμέρας καί τῆς 103ης ἐπετείου τῆς Γενοκτονίας τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλλη-νισμοῦ, ὁ ἱερός ναός τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Ναούσης προσφέρει στήν Εὔξεινο Λέσχη Ποντίων ἕνα πολύτιμο κειμήλιο τῆς ἱστορίας τοῦ Πόντου, ἕνα Εὐαγγέλιο, πού τό 1962 τό προσέφερε στόν ναό μία οἰκογένεια καί τό εἶχε ὁ ναός στήν κατοχή του. Σήμερα τό δωρίζει στή βιβλιοθήκη τῆς Εὐξείνου Λέσχη Ποντίων Να-ού-σης, γιά νά βρεῖ τή θέση του ἀνά-μεσα στά ἄλλα βιβλία ἀπό τήν Ἀρ-γυρούπολη τοῦ Πόντου, καί γιά νά θυμίζει καί αὐτό τόν πολιτισμό τῶν πατέρων μας. Καί ἀκόμη γιά νά ὑπενθυμίζει καί σέ μᾶς ὅτι δέν πρέπει νά τούς ξεχνοῦμε ποτέ, ἀλλά νά τούς μιμούμεθα καί νά ἀκολουθοῦμε καί ἐμεῖς στή ζωή μας, ὅπως καί ἐκεῖνοι, τή φωνή τοῦ Χριστοῦ, καί νά ἀγωνιζόμαστε γιά τά δίκαια τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλλη-νισμοῦ.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ